

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Orationibus lacvlatoriis Libri IV. Ascetici, Seu ad exercitationem spectantes

Balinghem, Antoine de

Antverpiae, 1618

Cap. III. Cur necesse est freque[n]tes esse in hisce ad Deum aspirationibus
ex Ambrosio, Augustino & Cypriano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51085)

ribus etiam orationibus, quas dū quispiam vel ob importunē se ingerētia phantasmata, aut corporeæ molis onus mentē deprimens nō valet producere, neque diutiùs in Deum, diuināq; eius perfectiones figere obtutum, seruiat tempori, seseq; ad faciliora transferat, ad Angelos adeat, eos appellet vt sibi sint præsidio, & quod de sanctis martyribus præscripsit magnus Gregorius idem factitet in cæteris sanctorum ordinibus & choris. Ita non exiguo fructu absque tædio, atque adeò summâ facilitate tibi effluet transigeturq; tempus orationi præstitutum.

CAPVT III.

Cur necesse est frequenter in hisce ad Deum aspirationibus ex Ambrosio Augustino & Cypriano.

CVM dictū sit diuino præcepto frequentandā orationē, idq; præstari maximè orationibus eiaculatoriis, earum deinceps necessitas & quidē ex sanctorū Patrū sensu explicāda, eaq; menti subijciēda, quæ nos merito ad eas crebrò vsurpādas mouere possint ac debeant. Qua de re ita quidē Ambrosius. Sicut nullum est momentū, quo homo nō vtatur vel fruatur, Dei bonitate & misericordiā, sic nullum debet esse momentum quo cum præsentē non habeat in memoria.]Me-
mini

Lib. de
dignita-
te con-
dit. hu-
mana
c. 2.

mini superiùs dictū non modò in momenta
singula vno quopiam Dei beneficio frui ho-
minem verùm immensa, quouis etiam tem-
poris puncto extare in illum diuini amoris
argumenta, quàm ergo ingratus sit aduersus
tam beneficum patrem, si eius vel momen-
to tantum, memoriam posuerit?

S. autē August. in illud psalmi Firmabo su- ^{31. v. 8.}
per te oculos meos, hæc habet, Nō abs te au-
ferā oculos meos, quia & tu nō auferes à me
oculos tuos. Iam iustificatus, iam post remis-
sionē peccatorū leua oculos tuos ad Deū, pu-
truerat enim cor tuū cū esset in terra. Cū
hæcaudis sursum erige cor ne putreat. Ergo
& tu leua iam oculos tuos semper in Deum,
vt firmet super te oculos suos.]O quàm præ-
clarè cum illo agitur, quem continenter in-
tuetur Deus, quem docet & instruit, cui pro-
spicit, cuius rebus consulit, quem gratiā suā
protegit, cuiusq; curā nec suscipit, nec depo-
nit vniquā: hæc enim vniuersa ac lōgè plura
cōplectitur illud: *Firmabo super te oculos meos.*
Cauēbo, inquit, vt ne quid tibi desit, cōmo-
dis tuis vtilitatibusq; diligenter prospiciam,
omne aduersum procul amoliar, ob eamque
rem *firmabo super te oculos meos*, numquam eos
à te auertam, ne quid tibi mali surrepat. Hæc
autem tot & tanta consequitur teste Augu-
stino is qui vicissim orationis assiduitate in
Deum oculos semper habet intentos.

R 3 Idem

In psal.
65. v.
vlt.

Idem alio quoque loco enarrans illud: *Benedictus Deus meus qui non amouit deprecationem meam & misericordiam suam à me*, aliam suggerit necessitatis orandi rationem, neque obscure indicat diuina beneficia, Deiq; in nos clementiam ab orationis usu quasi depedere. Quamdiu, inquit, hinc sumus, hoc rogemus Deum, ut non à nobis amoueat deprecationem nostram & misericordiam suam, id est, ut perseueranter oremus, & perseueranter misereatur. Multi enim languescunt in orando, & in nouitate suae conuersionis feruentes orant, postea languide, postea frigidè, postea negligenter, quasi securi sint: *vigilat hostis, dormis tu?* Atque post pauca ita concludit. *Cum videris non à te amota deprecationem tuam, securus esto, quia non est à te amota misericordia eius.* Et sanè vel ipsa verborum Prophetæ series ostendit satis orationem nostram diuinamq; beneficentiam ita inter se colligata, ut illam hæc sequatur, cum illa priore loco nominetur tamquam posterioris quasi fundamentum, aut saltem illecebra: allicitur etenim Deus ad miserendum & benefaciendum, cum ad id se videt frequentibus feruidisque vrgeri precibus. Itaque quanti nostra interest diuinæ largitatis beneficiorumque fontem nobis perpetuo manare, tanti etiam est nos ab orandi studio numquam desistere.

Afferam & tertium testimoniū ex eodem
Augu-

Augustino, quo luculenter nouis etiam alla-^{Epist.}
 tis rationibus ostendit, quàm sit necessaria ^{121. de}
 frequens precatio. In ipsa, inquit, fide, spe & ^{orando}
 charitate continuato desiderio semper ora-
 mus, sed idem (æternam beatitudinem scili-
 cet de qua hîc agit) per certa interualla hora-
 rum & temporum, etiam verbis rogamus
 Deum, ut illis rerum signis nos ipsos admo-
 neamus, quantumque in hoc desiderio pro-
 fecerimus, nobis ipsis innotescamus, & ad
 hoc agendum nobis ipsos acrius excitemus,
 dignior enim sequetur effectus quem feruē-
 tior præcedit affectus. Ideoque ab aliis curis
 & negotijs quibus ipsum superiorum deside-
 rium quodammodo tepescit, certis horis, ad
 negotium orandi mentem reuocamus ver-
 bis orationis nos ipsos admonentes, in id
 quod desideramus intendere, ne quod tepe-
 scere cœperat, omnino frigescat & penitus
 extinguatur nisi crebrius inflammetur.]

Post pauca, ostensâ iterum orandi neces-
 sitate, laudat frequentes breuesque oratio-
 nes: subiicitque Patrum eremi factum, qui-
 bus solemne erat creberrimis, iisque breuis-
 simis precatiunculis Deum appellare. Di-
 cuntur, inquit, fratres in eremo crebras qui-
 dem habere orationes, sed tamen breuissi-
 mas & raptim quodammodo iaculatas, ne
 illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimum
 necessaria est per productiores moras eua-

nescat, atq; hebetetur intētio.] Quibus quidē verbis nō ita laudat breuiores orationes, quin suū etiā det & locum & laudē longioribus. Verū infirmioribus cōsultat, vt quia alienarum cogitationū cateruatim irruentiū multitudine, importunitateque prapediti, diutiùs nequeunt animū aduertere, attentionemq; (quam intētionem vocat) producere, imitatione sanctorū Ægypti breuioribus assuescāt precatiunculis. Qui quidē ait idē Augustinus (quod in laudem longiorum orationū dictū sit) per hoc satis ostendunt hanc intētionem sicut nō est obtundenda si perdurare nō potest, ita si perdurarit non citò esse rumpendam.] Hęc Augustinus B. autem Cyprianus illo antiquior, multis tum diurnam tum nocturnam, id est, frequentem cōmendat orationem eiusq; proponit necessitatem. Cū in scripturis, (inquit) sanctis sol verus, & dies verus est Christus, hora nulla à Christianis excipitur, quo minus frequenter ac semper Deus debeat adorari, vt qui in Christo hoc est in sole & in die vero sumus, insistamus per totū diem precibus & oremus, & quādo mundi lege decurrēs vicibus alterius nox reuoluta succedit, nullū de nocturnis tenebris orantibus esse damnū potest. qua filiis lucis, & in noctibus dies est. Quando enim sine lumine est, cui lumen in corde est, aut quando sol ei & dies non est, cui sol & dies Christus

Tracta-
tude o-
ratione
Domi-
nica.

stus est? Qui autem in Christo, hoc est in lumine semper sumus, nec noctibus ab oratione cessamus, ambulare nos credamus semper in lumine, non impediamur à tenebris quas euasimus, nulla sint horis nocturnis precū damna, nulla sint horis nocturnis spūalia dispendia. per Dei indulgentiam recreati spiritualiter, & renati, imitemur quod futuri sumus, habituri in regno siue interuentu noctis solū diem, sic nocte quasi in lumine vigilemus, oraturi semper & acturi gratias Deo, hic quoque orare & gratias agere nō desinamus.] Hæc Cyprianus. Quibus varias easq; efficaces affert causas, cur sit homini Christiano frequentius orandum, quas quidem pio lectori euoluendas relinquo.

CAPVT IV.

*Quid sancti Leo, Gregorius, Bernardus,
Bonauentura & Laurentius Iustinianus
de ea ipsa re sentiant.*

ORATIONIS necessitatem ad hoc refert D. Leo, ut eius exercitio possit quis caelesti sapientiæ operam dare, eaque se oblectare, mentemque diuinis reficere consolationibus, sed aurea eius verba in medium afferamus. Quamuis, inquit, sine anima nihil caro desideret, & inde accipiat

Serm 8,
de ieiunio de-
cimi
mensis.

R s   sen-